

Fortællinger fra Øsløs Skole

1960'erne

I 1963 bygges Øsløs centralskole..
Her er en lille historie om Svend Kær, som var med til at bygge skolen og forsat bygger på denne...

På Øsløs skole var Magnus Vistesen skoleinspektør (fra 1963-1971).

Herefter bliver Jens Christian Møgelmoose skoleinspektør (fra 1971-1975).

Hvorefter Poul Bachmann var leder indtil 1980. Han var en foregangsmand for "Øsløprojektet", som var et tværfagligt projekt omkring emneorienteret undervisning. Dette projekt vakte stor interesse over hele Danmark.

På Vesløs skole var lærer Hansen Skoleinspektør (fra 1968-1978). Vesløs skole var den første skole i landet til at afskaffe karaktergivning i 1.-7. klasse.

1970'erne

Øsløs, Vesløs og Arup blev indlemmet i Thisted Kommune. Og Tømmerby/ Lild Kommune kom til Hanstholm Kommune. De to nye storkommuner besluttede at forsætte samarbejdet om overbygningsskolen i Vesløs. Således blev børnene fra Øsløs, Vesløs, Arup, Tømmerby og nu også Østerild samlet i Vesløs skole. Henning Christensen blev skoleinspektør på Vesløs skole (1978-2006).

1980'erne

I 1980 blev Berno Jacobsen skoleleder for Øsløs skole.

Skolen bliver en filialskole under Vesløs skole.

Henning Christensen (skoleinspektøren for Vesløs skole)

Fortsatte således som skoleinspektør for den sammenlagte Vesløs/Øsløs skole.

I forbindelse med den ændrede skolestruktur, hvor Øsløs skole mistede sin egen ledelse, oprettedes Øsløs friskole. Friskolens første leder var Berno Jacobsen (tidligere leder af Øsløs skole).

Mariehønen startede i 1985 med Else Roelsgaard som den første leder.

Spilloppen(sfo'en) startede i 1987 med Mette Berntsen som leder.

1990'erne

Øsløs friskole må lukke i 1999 pga. faldende elevtal.

Grethe Holm bliver leder af Mariehønen.

Pga. voksende børnetal i området, udbygges Mariehønen til at rumme 40 børn.

2000'erne

Faldende elevtal i kommunen og presset økonomi i kommunen, fører til øget pres på Øsløs skole og skolen bevares på målstregen flere gange...

Fra 2006-2008 er Ulrik Iversen konstitueret skoleleder på Vesløs/Øsløs skole, hvorefter at Jack Soleng er skoleleder frem til 2011, hvor ændret skolestruktur fører til lukning af Vesløs/Øsløs skole samt Mariehønen. I disse år blev den allerede "eksisterende" landsbyordning officiel.

2010'erne

Den endelige afslutning på Vesløs/Øsløs landsbyordning kommer i 2011, hvor besparelser i kommunen fører til en lukning af "børnестedet" i Øsløs. Der ønskes en fælles områdeskole for hele Hannæs og Tømmerby/Lild, hvor vuggestue, indskoling, mellemtrin samles i Frøstrup og overbygningen i Vesløs. Ønsket om forsat at bevare børnene i nære- og trygge rammer i lokalområdet fører til oprettelsen af Vejlernes Naturfriskole, Viben samt Mejsen og Musvitten i Øsløs gamle skole samt Mariehønen.

Skolevæsnet i Øsløs-Vesløs-Arup gennem 300 år

Det første skolehus på egnen blev skænket til Vesløs Sogns beboere af ejeren af Vesløsgaard Zakarias Von Kahlen før 1700, senere blev der oprettet lignende skolehuse i Øsløs og Arup. Indtil 1814 bestod undervisningen af indlæring af remser fra Luthers katekismus, ledet af sognedegnen, der også deltog i gudstjenesten. 1814 indførte Frederik d. 6. folkeskoleloven, hvor en skolelærer underviste sognets børn fra 7-14 år i de almindelige skolefag: kristendom, dansk, regning, historie og geografi og senere kom gymnastik og naturlære til. Mange af sognene ansatte de tidligere sognedegne som lærere, mens andre, i løbet af kort tid nyuddannede lærere, fra de nyligt oprettede seminarier, der i mange tilfælde var indrettet i tilknytning til præstegårdene, bl.a. i Snedsted, der blev oprettet 1812. 1848 blev det flyttet til Ranum og blev til statsseminarium. I Øsløs blev et tidligere samlingshus for Hernhutmenigheden indrettet til skole, med den tidligere sognedegn Christopher Heidiche som lærer, der døde 1833. Af senere lærere i denne skole kan nævnes Otto Himmelstrup(1810-96), der 1859 kunne flytte til en nyopført skolebygning i Skippergade, få år senere fik han en elev, der hed Johan Martinus Nielsen(1861-1936), der senere under navnet Johan Skjoldborg blev en kendt agitator og forfatter. 1878-79 var han i øvrigt 2. lærer på skolen. Han kom derefter til Ranum, hvor han blev uddannet som lærer. Han har i sine erindringer Min Mindebog, Barndommens dage, 1934, beskrevet lærer Himmelstrup og vikaren Smith, der var en glødende fortæller og grundtvigianer. De øvrige lærere på skolen var Christian Kortegaard(1852-1922), der var lærer fra 1880-1919 og Thomas Vestergaard. Den skiftede 1879 navn til Øsløs Søndre Skole, da der samme år blev opført en ny skole i den nordlige ende af sognet. Der blev 1923 opført en ny Søndre skole, Søndre Øsløvej 12, hvor Thomas Vestergaard var lærer til lukningen 1963.

Nordre Skole:

Den nye skole i sognet havde de første år en del lærere, bl.a. Christian Jakobsen og Carl Christensen. 1892 blev Niels Sodborg (1869-1943), ansat, der var lærer ved skolen til 1903, da han blev lærer i Vesløs i en menneskealder. Han blev afløst af Jacob Christian Jacobsen(1878-1954), der virkede til skolens nedbrydning 1935. Der blev opført en ny skolebygning i Skaarup, Højstrupvej 90. Jakobsen tog sin afsked 1949 og flyttede til Vesløs og han blev afløst af Kaj Jensen, der virkede under 2 år, så Jacobsen virkede som vikar på sin gamle skole til kort før sin død 1954. Han gik for øvrigt på og fra arbejde hver dag. De næste 4 år klarede man sig ved hjælp af vikarer. 1958 fik man en ny folkeskolelov, der for alvor åbnede mulighed for etableringen af større skoler, de såkaldte centralskoler med flere lærere. Samme år blev Magnus Vistesen ansat som lærer ved Øsløs Nordre Skole. Samme år blev han skoleleder for hele Øsløs skoledistrikt. Fra 1958-63, fungerede såvel Nordre, Søndre og den tidligere Øsløs Friskole, der beskrives i en senere artikel, som en samlet folkeskole med Magnus Vistesen som leder. 1963 blev de tre skoler nedlagt, og der blev bygget en ny flot centralskole stadigvæk med Magnus Vistesen som leder. I en senere artikel beskrives denne skole, der i dag rummer Vejlernes Naturfriskole.

Ingvar Jakobsen

Svend "Murerske"

Der er fuld gang i arbejdet med at færdiggøre de nye omklædningsrum på Vejlernes Naturfriskole. Højt over jorden pudses indervæggene med kyndig hånd af pensioneret murer Svend Kær. Det er ikke første gang, Svend håndterer murerskeen her på stedet. I 1962, da planen for en centralskole i Øsløs tog form og samme år også realiseredes, fik det dengang store murerfirma Hans Jørgen Bertelsen fra Thisted opgaven. Det var et stort projekt idet lille samfund. Bygningerne blev udført ganske solidt i gule sten og disse står endnu, hvor fugerne dog enkelte steder har fået en overhaling af Svend.

Den gamle del af bygningen, hvor Naturbørnehaven Vibben og Naturdagplejen Mejsen i dag har til huse, var dengang bygget til lærerbolig. Senere havde børnehaven Mariehønen sin plads i denne bygning. Selve skolen har også oplevet forandringer gennem tiden, blandt andet blev der indrettet skole/fritidsordning. Denne kom til at hedde Spiloppen og blev flyttet en del rundt i de gule bygninger. Blandt andet har den haft sin plads i bygningen ud mod parkeringspladsen, som før fungerede som skolens værkstedslokale og senere i rummet, hvor der er bibliotek i dag. Endelig blev det store "samlingsrum" ved skolens indgang bygget og en del af SFO'en i 2005, dette fungerer også som sådan i dag. Det gamle værkstedslokale er i øvrigt igen ved at få ny funktion som hjemsted for endnu en privat børnedagpleje her på stedet.

Svend var dengang første års lærling hos Hans Jørgen Bertelsen, og støbearbejdet blev udført af muremester Sørensen, som havde stor erfaring med netop dette. Alt blev lavet helt fra bunden og nysgerrige børn fra den nærliggende friskole fulgte arbejdet med stor interesse. Når den dengang femtenårige Svend blev sendt efter øl hos købmanden, som havde til huse lige ved byggepladsen, lød der ivrige tilråb fra især pigerne fra friskolen. "Svend Murerske, Svend Murerske!", lød det fra blandt andet pigen Laila, som i dag er gift med selvsamme Svend.

En lidt pudsig detalje er, at Svend var med til at bygge skole til Laila, som jo bekendt sidenhen blev hans kone. I dag bygger han så videre på selvsamme bygninger, hvor det nu er barnebarnet Lykke (1.kl.), som også med stor interesse følger sin bedstefar i arbejdet med murerskeen.

Jane Kær Rishøj

Tilbageblik

En af fordelene ved at blive gammel er, at man kan huske mange år tilbage. I den egenskab, og fordi jeg har været lærer på Vesløs skole siden 1976 (mange vil sige: og heldigvis nu stoppet), er jeg blevet bedt om at skrive om Øsløs-Vesløs skole som arbejdsplads.

Byrådet besluttede i 1982, at de to skoler skulle dele de første 7 årgange mellem sig, således at børnehaven, børnehaveklassen, 1., 2. og 3. klasse fra hele Sydhavnæs skulle gå i Øsløs og 4. til og med 7. klasse i Vesløs. Det blev én skole med én ledelse, og det medførte store protester i Øsløs. Skolen blev en filial af centralskolen i Vesløs, som der står skrevet i bogen "Havnæs". Hurtigt viste det sig, at intet kunne være mere forkert. Vi var da nok alle lidt spændte på første lærermøde, men det viste sig hurtigt, at lærerne i Øsløs og Vesløs lignede hinanden og kunne undervise, hvor der var behov for det – resultat: én skole med undervisning to steder. Det betød samtidig, at lærerne måtte køre frem og tilbage. Undertiden var der god tid, andre gange måtte en time knibes for at nå til Øsløs eller omvendt.

Efter kort tid udviklede Øsløs sig til alles tilfredshed. Der var en kolossal opbakning til alle arrangementer, og jeg tror, der er mange, der med glæde husker de velbesøgte bålaftener, skolefester, høstmarkeder og lignende.

Øsløs skole blev ved med at være en åben skole, hvor der ofte var forældre, der lige ville være med til morgensang eller kiggede ind senere på dagen. Jeg vil altid huske Øsløs skole som en arbejdsplads, hvor lærerne arbejdede tæt sammen og støttede hinanden, og hvor eleverne oplevede en tryk og overskuelig hverdag i nogle enestående rammer både ude og inde – og jeg vil altid huske Øsløs skole for de kage/brørdordninger, der herskede på lærerværelset!

Skiftet til Vesløs skole efter 3. klasse viste sig at være det helt rigtige tidspunkt. De store i Øsløs blev nu de små i Vesløs – men dog ikke helt fortabte, enten fulgte matematik - eller dansklæreren med til Vesløs.

Der var dog lærere, som ikke kunne se det fornuftige i at køre mellem de to skoler, når der nu var plads i Vesløs. Det var oftest unge udefrakommende lærere, som ikke havde oplevet historien bag Øsløs/Vesløs skole.

Skammeligt, at det ikke kunne fortsætte, men som en af de gamle, der hver måned kommer på friskolen, så ser jeg heldigvis i dag en skole fuld af liv og virkelyst til glæde for børn, forældre og alle vi andre.

Jens Chr. Toft

Øsløs skole – humlebien, der flyver.

Øsløs skole blev taget i brug i 1963. Ved indvielsen talte den nye amtsskolekonsulent. Jeg har fået oplyst, at han i sin indvielsestale sagde, at han ikke ville have anbefalet nybyggeriet, hvis han havde været konsulent dengang. Årsag: et vigende børnetal. Netop det faldende børnetal har frem til nu været den mørke sky, der hele tiden har hængt over skolerne på Hannæs og især over Øsløs skole.

Det følgende bygger primært på min hukommelse, da jeg ikke længere har adgang til referater, papirer med datoer o.l. Jeg har tidligere udarbejdet en redegørelse, som kunne læses på den tidligere Vesløs-Øsløs skoles hjemmeside, men denne hjemmeside eksisterer vist ikke mere.

Jeg fik i 1968 ansættelse ved Vesløs skole og har indtil min pensionering arbejdet ved skolevæsenet på Sydhannæs. Først som lærer og lærerrådsformand ved Vesløs skole. Fra 1978 som skoleinspektør ved Vesløs skole og fra 1982 til min pensionering i 2006 som skoleleder på Vesløs-Øsløs skole.

Allerede ved forberedelserne til kommunesammenlægningen tilbage i 1970 dukkede ordet skolestruktur op. "Skolestruktur" kan i praksis oversættes til "skolenedlæggelser". Efter at den nye Thisted kommune blev dannet i 1970, har der i hver eneste valgperiode været talt om skolenedlæggelser, og stort set hver gang har spørgsmålet om Øsløs skoles situation været til drøftelse. Hele denne problemstilling har gennem årene lagt et stort beslag på tid og kræfter hos lærere, skolenævn/skolebestyrelser og skoleledelse. Denne tid kunne have været anvendt bedre, men sådan var det.

Samarbejdet mellem Vesløs skole og den selvstændige Øsløs skole var i 60'erne og 70'erne ikke voldsomt omfattende, men jeg husker det som glimrende. En del af samarbejdet fandt sted i forbindelse med elevernes overgang fra 7. klasse til overbygningen, ligesom eleverne fra Øsløs skole og fra Arup Friskole blev undervist i sløjd på Vesløs skole. I forbindelse med de mundtlige oprykningsprøver fra 8. til 9. klasse og fra 1. real til 2. real fungerede lærere og ledere fra de afleverende skoler (Øsløs skole, Tømmerby skole, Arup Friskole og Lild skole) som censorer. For alle parter var dette en god lejlighed til at få drøftet fælles emner vedrørende børnenes skolegang.

Men den mørke sky lurede stadig. Til trods for udstykninger af byggegrunde og andre initiativer var børnetallet på hele Hannæs støt faldende. På Øsløs skole blev der i samarbejde med Folkeskolens Forsøgsråd lavet et pædagogisk udviklingsarbejde omkring især samlæsning af flere årgange. I denne forbindelse fik man en bevilling til at starte en legestue for førskolebørn. Begrundelsen for dette var, at børnene på grund af store afstande havde et behov for kontakt med jævnaldrene og for pædagogisk udvikling. Legestuen blev som noget væsentligt integreret i skolens hverdag. Else Roelsgaard blev ansat til at tage sig af denne opgave. I en af rapporterne til Forsøgsrådet står skrevet, at denne legestue senere burde udbygges til at være en direkte pasningsordning. Dette blev senere en realitet ved oprettelse af Mariehønen.

Samtidig var der i forældrekredsen omkring Øsløs skole en debat om skolens linje. Ikke alle forældre var tilfredse, og det medførte en del ansøgninger om dispensation, så børnene i stedet for kunne gå i skole i Vesløs.

Omkring 1980 kom der klare meldinger fra politikerne i Thisted Byråd. Nu skulle der ske noget med skolerne på Sydhannæs. Flere modeller var i spil. En del politikere var af den opfattelse, at man helt skulle lukke Øsløs skole. Andre i byrådet gik ind for, at man skulle finde frem til en form for samarbejde eller sammenlægning mellem de to skoler for at undgå lukning.

Der var mange forhandlinger lokalt, især mellem de to skolenævn. Der var enighed om, at man skulle søge frem til en ordning, så alle de yngste elever fra Øsløs, Vesløs og Arup skulle gå på Øsløs skole, hvorefter alle så skulle fortsætte på Vesløs skole. Man nåede også frem til, at skoleskiftet skulle finde sted efter 3. klasse. Men så hørte enigheden op.

Fra Øsløs skoles forældrenævn ønskede man, at de to skoler skulle være to selvstændige skoler med hver deres ledelse og hver deres skolenævn. Der skulle dog tilstræbes et samarbejde, således at det kunne lade sig gøre, at lærere kunne undervise på begge skoler i et vist omfang. Fra Vesløs skoles side var man af den opfattelse, at de to skoler skulle være én skole med fælles ledelse og fælles skolenævn.

Dette gav anledning til en heftig debat med meget følelseladete læserbreve fra mange personer. Især blev der fra borgere i Øsløs givet udtryk for en voldsom frygt for, at Vesløs skole nu skulle til at bestemme det hele, og at de traditioner og pædagogiske metoder, som var blevet en del af Øsløs skoles hverdag, ikke skulle videreføres. Tonen var hård og ordvalget ikke særligt diplomatisk, men det er vist glemt nu.

Begrundelserne fra Vesløs skole for at der skulle være en fælles ledelse og fælles skolenævn var først og fremmest, at der på denne måde kunne sikres sammenhæng i børnenes skolegang fra skolestarten og op gennem klasserne. Det var et kraftigt ønske fra forældre- og lærerside, at de fleste lærere skulle "følge med" eleverne, når de skiftede fra Øsløs til Vesløs. Dette kunne også bedst tilgodeses ved en fælles ledelse.

Det var så op til Thisted Byråd at træffe afgørelsen. Der var i byrådet et meget stort flertal, der pegede på, at der skulle være én skole med fælles ledelse og med fælles skolenævn, så sådan blev det. Fra 1982 var Vesløs-Øsløs skole en realitet.

En del forældre fra Øsløs var så utilfredse med denne byrådsbeslutning, at de oprettede Øsløs Friskole. Denne skole fungerede i en årrække, men måtte på grund af faldende elevtal lukke.

På Øsløs skole blev hverdagen gradvist ændret. Det væsentligste var, at der kom flere elever på skolen. Lærerne fra de to skoler gjorde en kæmpeindsats for at der kunne blive en god sammenhæng i elevernes skoleforløb. Undervisningsmaterialer og –metoder samt lærebøger blev valgt, så der var en helhed i hverdagen. Der blev lagt planer for, hvordan 3. klasse fra Øsløs skole skulle gøres fortløbig med "den store" Vesløs skole. Eleverne fra Arup og Vesløs måtte tåle en længere transporttid i skolebussen, men chaufføren, Mette Jensen, tog sig omhyggeligt af de små podere under busturen.

Man fortsatte og udbyggede på Øsløs skole festerne og andre fælles arrangementer, man fortsatte og udbyggede samarbejdet med førskolebørnene, man indførte tiltag som Udetorsdage, hvor al undervisning på disse dage foregik udendørs, helst væk fra skolen. En vigtig del i skolens hverdag blev også bevaret og udbygget, nemlig morgensamlingen, hvor alle på skolen, altså også mariehønsene deltog. Også mange forældre var med ved denne start på skoledagen. Den årlige blåaften blev også et velbesøgt arrangement. Efterhånden som nye forældre kom til, så var det tydeligt, at tidligere modsætninger, der måtte have været, mellem Øsløs, Vesløs og Arup hurtigt forsvandt. Alle på Sydhannæs følte et ejerforhold til både Øsløs og Vesløs skoler.

Kort efter at skolerne blev lagt sammen, gik man i gang med at arbejde for, at legestuen skulle erstattes af en decideret pasningsordning for alle børn på Sydhannæs. En meget aktiv forældregruppe med deltagelse af skolens ledelse gik i arbejdstøjet. Resultatet blev, at man kunne åbne børnehaven Mariehønen i den tidligere førstelærerbolig. Else Roelsgaard blev ansat som den første leder. Op gennem årene har Mariehønen fungeret i et tæt samarbejde med skolen. Når man som 6-årig skulle starte i børnehaveklassen var der ikke tale om den store overgang. Børnene kendte skolen og lærerne. Lokalerne i lærerboligen var brugbare, men heller ikke mere. Det blev først rigtig godt, da den store om- og tilbygning blev gennemført.

Fortsættes

Der blev også hurtigt etableret en skolefritidsordning. Heller ikke her var lokalerne i starten optimale. Det er vist mildt sagt. Man rykkede nemlig ind i det tidligere cykel- og redskabsskur, som var blevet nødtørftigt ombygget. Som leder blev ansat Mette Berntsen, som sammen med sine medarbejdere gjorde en fornem indsats for, at hverdagen kunne fungere, navnlig ved en god udnyttelse af skolens lokaler og andre faciliteter. En lille hjælp var det, da man kunne tage det store redskabsskur ved sportspladsen i brug. Først da Arbejdstilsynet aflagde besøg, skete der for alvor noget. Der blev nemlig udstedt nogle påbud, som ikke kunne opfyldes i de eksisterende lokaler. Byrådet bevilgede så pengene til en til- og ombygning, og sammen med arkitekten gik vi i gang med at lave skitser. Det var et klart ønske, at de nye lokaler også skulle komme skolebørnene til gavn i undervisningen, og sådan blev det.

På mange måder har vi på Sydhavn været tidligt ude. Samarbejdet mellem daginstitution og skole er blevet et emne mange steder i landet. Det har fundet sted på Hannæs gennem en menneskealder. Også en fælles ledelse af flere skoler er blevet indført mange steder, primært for at bevare undervisningssteder i landdistrikterne. Også der var vi i front. Man kan jo aldrig vide, men netop byrådets beslutning fra begyndelsen af firserne kunne være en årsag til, at humlebien Øsløs skole ikke blev nedlagt, men i stedet er blevet udbygget og udviklet, så den har kunnet fungere som kommuneskole i mere end 30 år derefter.

Den pædagogiske forskning og lovgivning medfører hele tiden ændringer. Således er den afdelingsopdelte skole blevet noget, som man med held har indført på mange skoler. Også på Øsløs-Vesløs skole er der blevet arbejdet med dette. Det har så medført, at ikke så mange lærere "fulgte med" eleverne, når de efter 3. klasse blev store og flyttede til Vesløs. Der blev så på andre måder taget hensyn til dette, og udviklingen har vist, at der ikke har været et problem, tværtimod.

Ingenting varer evigt og slet ikke skolestruktur. Jeg har ikke deltaget i debatten omkring indførelse af den nuværende skolestruktur, som har betydet, at Øsløs skole nu er blevet nedlagt som kommunal skole og efterfølgende åbnet som friskole. Det har dog været interessant at læse de mange debatindlæg i avisen som engageret har forsvaret den ordning, som blev indført tilbage i 1982. Flere af de pågældende læserbrevsskribenter skrev i sin tid harmdirrende indlæg mod ordningen. Sådan er der så meget.

Henning Christensen

Ragnhild Hansen

Hun var i mange år lærer på Øsløs skole og var "løbedegn", idet hun også underviste på Vesløs skole og det er blevet til mange samtaler med Stensvig (ligeledes lærer på skolen), hen over vejen, når "løbedegnene" krydsede hinanden.

Ragnhild Hansen har også prøvet at undervise på tværs af klasserne og også oplevet, at det indimellem skete, at eleverne ikke opdagede, at nu var det blevet frikvarter....

Højt læsning.....

Ved spørgsmålet om hvad det bedste var, hersker der ingen tvivl hos Ragnhild. Det var når eleverne blev helt optagne og begejstrede over at få læst historier.

Ragnhild bor stadig i Øsløs og har indimellem sine yngste børnebørn med på skolens legeplads.

Marianne Margon Vinther

Øsløs Skole, en skole med stolte traditioner.

Mit første møde med Øsløs Skole var en varm sommeraften i juni måned i 1978, hvor jeg var kaldt til samtale med det, der dengang hed skolenævnet. Jeg husker, at jeg kom ind på en skole, der tydeligvis havde børnene i centrum, en skole som bar præg af, at børnene følte, at det var deres skole. Jeg husker, en flok børn der legede ude på den netop nyanlagte legeplads, en legeplads som forældrene ved fælles hjælp lige havde skabt.

Og Øsløs Skole var en skole, der siden begyndelsen omkring 1960, havde været med på noderne, en skole som allerede i begyndelsen af tresserne var begyndt at lave tværfaglige emneuger og producere små spillefilm, som eleverne selv filmede og klippede sammen, og en skole som tydeligvis havde taget megen af den grundtvigske ånd med sig fra den oprindelige friskole i Øsløs.

Den korte historie omkring tilblivelsen af Øsløs Skole var nemlig, at der oprindeligt var tre skoler i Øsløs – Nordre, Søndre og Øsløs Friskole. Skoler der fra skolens start gav navne til tre af klasseværelserne i den nye centralskole, navne som måske gælder den dag i dag?

Nå men Øsløs Skole var på det tidspunkt blevet bevilliget et udviklingsarbejde under "Folkeskolens Forsøgsråd".

Ideen var at skabe en integreret institution, hvor børnehavebørn og børnehaveklassebørn og elever fra de yngste klassetrin i skolen blev samlæst i en ordning, der skabte en glidende overgang mellem førskole og skole, og målet var at give landsbybørn mulighed for at mødes i en pædagogisk udviklende og større social sammenhæng.

I virkeligheden et forsøgsarbejde der i høj grad var med til at bane vejen for ideen om at skabe de indskolingsforløb i de første klasser, som i dag er en selvfølge på de fleste skoler, og det forsøg som året efter kom til at danne udgangspunktet for forsøgsarbejdet på Tømmerby/Lild Skole, hvor der var basis for i en større sammenhæng at danne en egentlig daginstitution. En videreudvikling idet førskolebørn og de yngste elever i Øsløs kun fik tilbudt en formiddagsordning.

Allerede i 1979 lavede min kone Ingeborg Mouritsen og jeg et oplæg til, hvordan man kunne udvikle skolen også for de ældre elever, idet vores ide var at udvikle den emne- og projektorienterede ikke årgangsdelte skole.

Ideen var, at elevernes formåen ikke var knyttet til en bestemt alder, og at den undervisningsdifferentiering, der altid er knyttet til en klasse, kommer af sig selv i kraft af elevernes evne til at kunne løse de opgaver, de blev stillet overfor i en emneorienteret sammenhæng.

En undervisningsform, som dels var et pædagogisk projekt og dels et projekt, der løste en lille skoles problem med at give for få sociale udfordringer. Et udviklingsarbejde som vi fik bevilliget stort set samtidigt med, at jeg blev bedt om at overtage ledelsen af Øsløs Skole i 1980.

Det blev et udviklingsarbejde som gav genlyd langt uden for Hannæs, og jeg rejste land og rige rundt og fortalte om vores ideer og erfaringer, ofte sammen med professor Kaj Spelling, der var leder af "Folkeskolens Forsøgsråd".

Et forsøgsarbejde som skoler også i Norge og Sverige viste interesse for, og som også bragte os og vores fortælling til Tyskland, hvor vi blev sat overfor 1200 tyske tilhørere.

Da Øsløs Skole så i 1983 blev nedlagt, valgte vi at starte en ny friskole i Øsløs, en skole hvor vi videreførte og videreudviklede vore ideer i fem år, inden vi begge blev ansat på Tømmerby /Lild Skole, og der videreudviklede mange af de ideer, som vi havde fået med os fra Øsløs.

For mig personligt blev det at begynde min lærergerning på skolerne i Øsløs således en fantastisk ballast, som jeg tog med mig i mine senere jobs dels skoleinspektør i folkeskolen og nu på 10. år som forstander på Østhimmerlands Ungdomsskole, som er en kreativt orienteret efterskole.

Jeg kan ikke forstille mig, at det er muligt at få en bedre læreplads end jeg har haft, og med mig fra Øsløs fik jeg erfaringer, som kom til at danne baggrund for de mange senere udviklingsarbejder såvel på friskolen som i Tømmerby.

Jeg lærte på den ene side, at man altid når man driver skole skal spørge sig selv, om det var sådan, at man ville indrette skolen, hvis man ikke havde nogen skoletradition bag sig, samtidigt med at man på den anden side skal udvikle skolen på de kvaliteter og den historie, som den enkelte skole har. En god skole er ikke en skole som de andre, men en lokalt forankret skole, der tør udfordre sig selv.

Selv om "Folkeskolens Forsøgsråd" tilbød Thisted Kommune at bidrage til at opretholde den selvstændige skole i Øsløs i en årrække, valgte kommunen alligevel at nedlægge skolen, men de pædagogiske ideer har således helt sikkert sat sit præg på mange skoler såvel her på Hannæs som rundt omkring i hele landet, så det at drive skole i Øsløs forpligter!

Berno Jacobsen
Forstander Østhimmerlands Ungdomsskole

Historik – særlige ting og kendetegn fra en tid der var.

I foråret 1978 blev jeg kontaktet af Poul Bachmann, der var skoleleder ved Øsløs skole – en lille skole med børn fra 1. til 7. klasse. I 1977 havde man oprettet en legestue/børnehaveklasse som et projekt under Folkekolens Forsøgsråd med børn i alderen 3 – 6 år. Åbningstid for børnene 8:45 – 11:45. Det blev mit første arbejde i skoleregi, og det blev et godt samarbejde med gode dygtige lærere.

Men tiden går, og tingene ændrer sig, og det skete også for Øsløs skole. Forældre havde efter sammenlægning med Vesløs skole brug for en heldagspasningsordning til deres børn. Den blev etableret i den ledige skolelederbolig, der nu efter forslag og afstemning blev til Mariehønen.

Mariehønen var en pasningsordning med børnehave- og skolebørn de første år, indtil skolen ønskede en skolefritidsordning, og Spiloppen blev oprettet i formningslokalet ved siden af "os".

Det har i min tid i Mariehønen været vigtigt for mig at bevare det gode forhold til skolen og de mange muligheder for samarbejde, som det gav med lærerne.

Vi fortsatte med at deltage i morgensang i skolens forhal og fik en fast ugentlig dag, hvor vi bestemte, hvad der skulle synges. Det kunne vi så øve os på i ugens løb – så disse dage blev der sunget mange fingersange, som også de store børn holdt af at synge. Her kunne vi også modtage og give relevante besked.

Der deltog en medarbejder fra Mariehønen, når der var forældrerådsmøder i Øsløs, hvilket var en god måde at holde sig orienteret på.

Vi var med til at planlægge temadage, hvor vi kunne være med i små grupper på tværs af alder, og hvor Mariehønen også kunne være med i grupper.

Busture, skolefesten for børn og forældre var fælles, måske var det os, der dækkede borde og lavede bordpynt.

Vi havde en fast ugentlig eftermiddag i gymnastiksalen, hvor vi klædte om til gymnastiktøj og havde en time med sang, leg og gymnastik

Der er sket meget, og der har været mange forandringer i hverdagen i mine år i Øsløs.

Personale – børn og forældre der kom og gik.

Der kan fortælles meget om tiden der. Når jeg tænker historik – særlige ting og kendetegn for perioden, hvor jeg var leder, så kommer Øsløs skole straks ind i billedet som en del af et godt arbejdsliv i Mariehønen. Derfor har jeg valgt at fremhæve netop dette i min beskrivelse af tiden dengang.

Else Roelsgaard

Da Mariehønen fik vokseværk.

Da vi startede i Mariehønen forældrebestyrelse i slutningen af det forrige årtusinde, var det en børnehave, der var normeret til ca. 20 børn. Selv om det er svært at tro på i dagens Danmark, så var der lang lang venteliste til en plads i Mariehønen. Faktisk var det sådan, at nogle børn aldrig nåede at komme i børnehaven. De gik direkte fra dagpleje til skole. Det er tankevækkende, at man dengang kunne have en kommunal børnehaven med kun 20 pladser. Da det blev besluttet, at der skulle udvides, var det udelukkende på baggrund af det store pasningsbehov.

Planen var, at der skulle kunne rummes ca. 40 børn efter udvidelsen. Opgaven blev sendt ud i licitation, som bestod af både tegning og pristilbud. Denne licitation blev vundet af et firma kaldet "Dansk institutionsbyggeri". Ud fra navnet skulle man tro, at dette firma havde stor forstand på at bygge bl.a. børnehaver, hvor der var mulighed for at udfolde forskellige pædagogiske tiltag. Men sådan forholdt det sig dog ikke. I første omgang sad vi i en stor byggeudvalgsgruppe. Ud fra denne gruppe blev der nedsat en ad hoc gruppe bestående af to medarbejderrepræsentanter og to forældrerepræsentanter. Som forældrerepræsentanter tog vi opgaven meget alvorlig og drog ud på en studietur i Thy. Vi startede i Skjoldborg børnehaven, som var nybygget af det selvsamme firma; Dansk institutionsbyggeri. Det skulle snart vise sig at være en fornuftig beslutning. Vi havde tre superspecialister med, nemlig vore egne børn. Et af disse børn var netop startet i børnehaveklassen i Øsløs. Det skal siges, at han var normal af højde. Ved et tilfælde opdagede vi, at han trods dette ikke kunne se ud af vinduerne i den nybyggede børnehaven i Skjoldborg. Når han stod helt oppe på tæerne, kunne han lige akkurat se ud. Det var noget af et chok og vores tillid til Dansk institutionsbyggeri blev alvorlig svækket. Tænk at bygge en børnehaven, hvor børnene ikke kan se ud af vinduerne. I Skjoldborg havde man løst problemet ved at sætte karnapper på bygningen, men det kostede ekstra. Derudover var der problemer med stikkontakterne, manglende termostater på vandhanerne og alt for mange Rukolåse. I det hele taget lignede det ikke en børnehaven.

Samme dag tog vi videre til Sjørring børnehaven, hvor der ikke var sparet på noget. Her havde man f.eks. et indendørs vandaktivitetsrum foruden et endendørs stationært bassin. Vi blev inspireret til at lave noget lignende i Mariehønen, men det blev dog aldrig nogen stor succes. Der var problemer med utæthed og muligvis også hygijenen.

Efter Sjørring drog vi videre til Limfjordsbørnehaven i Thisted. Her fik vi øje på vigtigheden af, at børnene har mulighed for at trække sig tilbage i mindre rum for at lege.

Efter denne inspirationstur blev der ændret på tegningerne og Mariehønen fik den form, den har i dag.

Vi synes, det var både sjovt og spændende at være med i arbejdet. Vi sidder tilbage og tænker, at den kommunale styring var meget overordnet. På den måde er det jo lidt tilfældigt, hvordan resultatet bliver. Vi føler selv, at vi havde stor indflydelse på byggeriet - større end forventet.

Hadde der siddet andre forældrerepræsentanter, havde bygningerne måske set helt anderledes ud i dag.

Mette Bigum og Majken Jensen

Spiloppen.

I efteråret 1987 søgte jeg, trods "forkert" uddannelse som håndarbejds lærer, en stilling som skolepædagog på Vesløs/Øsløs skole på 23,67 t/uge i en fritidsordning, som skulle starte op. Aldrig før eller siden har jeg set en stillingsannonce med så præciserede tal, og jeg overvejede, om det var tegn på, at man hang sig i petisserer. Tiden for start nærmede sig, og jeg hørte ikke noget, og havde skudt en hvid pind efter det job. Så overraskende var det, da jeg en uges tid før start, blev ringet op og fik at vide, at jeg havde fået stillingen. - Indrømmet jeg studsede, et job der var så lidt rift om, at jobsamtale blev unødvendig, det forekom nærmest betænkeligt. Endnu mere overrasket var jeg, da jeg få dage senere gik fra en snak med skoleleder (Henning Christensen) og børnehaveklasseleder (Bente Lund) og skolenævnsformand, hvor jeg bl.a. havde accepteret at blive sfo-leder.

1. november åbnede sfo-en som den 17. og sidste daværende i Thisted kommune. En opstart med 5 sfo-er 2 år før havde været så stor en succes, at man i 1987 besluttede, at der skulle være fritidsordninger ved alle kommunens skoler!

11 børn var tilmeldt og mødte op den første mandag. Allerede da vi til januar 88 rykkede ind i det tidligere formningslokale, som oprindeligt var cykelskur, og renoveret til den nystartede sfo, var der kommet flere børn til. For at finde et navn udskrev vi en konkurrence og Spiloppen fandt nåde for dommerkomiteens øjne. Alle tog det hurtigt til sig, jeg hørte fx. engang et barn spørge et barn fra en anden skole: "Har I også en Spilop ved Jeres skole?"

I løbet af få år skete der det, som der skete over hele kommunen, der kom så mange børn i fritidsordningerne, at pladsforholdene blev for trange. Allerede efter sommerferien 88 var der så mange børn, at mine 23,67 timer blev til en fuldtidsstilling. Fra start havde jeg tænkt, at jeg jo kunne have denne stilling midlertidigt, jeg var jo ikke uddannet pædagog. Men da der var gået nogle år, fik jeg den tanke, at jeg vist måtte revidere mit syn på midlertidighed eller måske til at tænke på en anden måde..... Samtidig fik Thisted kommune i 1993 etableret mulighed for, at man kunne uddanne sig til pædagog i Thisted, så der kunne komme lidt mere styr på alle de "halvstuderende røvere" i deres regi. Ingen havde vist på forhånd forudsat den nærmest eksplosive vækst i sfo-erne, hvilket ud over pladsmangel også gav mangel på uddannet personale. I 1996 blev der så overensstemmelse med mit arbejde og min uddannelse, men i flere år var det faktisk stadig svært at få uddannet personale.

Fortsættes

Næsten 24 år fik jeg i Spiloppen, og har selvsagt mange minder derfra. Stort som småt: Da vi fik etableret et hjørne af sportspladsen, hvor der kunne bygges og bruges hammer og søm, og børn i årene efter tilbragte masser af timer. - Da volden blev etableret med jord fra naboen, der skulle anlægge gylletank, og alt var så klistret, glat og mudret der omkring, at jeg en dag fik en dreng ind i strømpfødler, eller rettere mudderfødler til op over knæene og måtte følge med ud og redde hans gummistøvler, som hang fast og stod forladt midt i sumpen. - Da vi fik bygget Fortet (huset til alle vore "køretøjer"), og holdt indvielse med taler og kagemand til alle. Da der skulle bygges ny fritidsordning, hvor vi var heldige med en god licitation inden den voldsomme storm i 2005, hvor murene netop var rejst og heldigvis ikke tog skade. Jeg husker, da vi startede op med vore årlige arbejdsaftner, hvor vi over årene på et par timer fik lavet det utroligste. Kulturværter i Øsløs, hvor vi i Spiloppen bidrog og "forvandlede" skolen.

Hver gang jeg spiser et æble, mindes jeg en dag, hvor en pige sad overfor mig og spiste sit æble og pludselig udbrød: "Se Mette, jeg har spist det helt ind til skelettet!"

Indretning såvel ude som inde har altid haft min interesse, så det var utroligt spændende at være med til hele processen omkring at bygge ny fritidsordning. Jeg havde jo set, hvordan Mariehønen (børnehaven) nogle år forinden, via tilbygning og renovering havde fået lavet noget, som på næsten magisk vis virkede indbydende for børn såvel som voksne. Måske ikke arkitektonisk en iøjnefaldende bygning, men noget der absolut gjorde en forskel og underbyggede arbejdet i hverdagen. Jeg synes, det også lykkedes med "den ny Spilop", ikke bare en ny sfo, men nogle rum, som både fungerede i det daglige, samtidig med at de supplerede skolens øvrige rum og viste sig funktionelle i snart sagt enhver sammenhæng. Dog husk næste gang, der skal bygges, at få el-udtag lavet, så det også er muligt at hænge lamper direkte ned over borde!!

Jeg har over årene haft en del forskellige medarbejdere, som måtte tåle min til tider måske flyvske og eksperimenterende tilgang. Jeg har mødt både medspil og modspil, men for det meste har samspillet været både givende og dejligt udfordrende. Det er i samarbejdet tingene for alvor har blomstret. Engagerede medarbejdere i såvel skoledel som børnehaven, var med til at skabe et alsidigt arbejdsmiljø, hvor meget blev muligt. Ved stort set alle projekter, store som små, var det ofte forældre, som afgørende bidrog både praktisk, men også når der skulle tænkes, skrives, holdes møder og alt muligt andet!

Det var vemodigt at skulle lukke, men på en måde føler jeg det også privilegeret, at have været med fra start til slut. Jeg har været næsten halvdelen af mit liv i Spiloppen, så på den måde følte det lidt som mit andet hjem. Det har været en særlig opgave at skulle kaste blikket tilbage, og det kunne have været gjort på mange andre måder. Nogen undrer sig måske over ting, jeg ikke fremhæver, og sådan kan det være vanskeligt at "gøre det rigtige". Hvilket jo også altid er udfordringen i skolen, hvor det rigtige afhænger af øjnene, der ser. At gøre alle tilfredse kan godt være et mål, men svært at indfri!

Jeg vil sige tak for ordet!

Mette Berntsen

Mariehønen.

Et af de nyeste skud på den samfundsmæssige dagsorden er begrebet inklusion, og til forskel for ord som integration og rummelighed bygger inklusionsbegrebet på tanken om, at alle bliver inddraget i fællesskabet. Jeg vil med min historie om Mariehønen vove den påstand, at inklusionsbegrebet har eksisteret længe inden det nu igen er blevet moderne. Men man kan ikke fortælle Mariehønen historie uden samtidig at inddrage Øsløs skole og hele den kultur, der har gennemrytet samarbejdet.

Mariehønen blev officielt indviet den 1 marts 1985, en integreret institution med børn i alderen 3 – 10 år. Initiativet til etableringen af Mariehønen kom fra en engageret gruppe af forældre, der sammen med lederen af legestuegruppen på Øsløs skole – Else Roelsgård – fik skabt de nødvendige kontakter til politikere og embedsmænd i Thisted kommune, et arbejde som herefter resulterede i etableringen af en selvstændig institution i den gamle lærerbolig ved Øsløs skole. Det blev starten til et frugtbart samarbejde mellem Mariehønen og Øsløs skole, et samarbejde der blev båret af fælles aktiviteter, inkluderende fællesskab og holdbare traditioner til gavn for både børn, forældre og personale.

1 august 1988 kom Spiloppen til, og skolebørnene fik nu deres eget fristed, og Mariehønen blev en helt almindelig børnehaven. Fra 1988 og frem steg børnetallet i lokalområdet støt, og i 1998 blev Mariehønen renoveret og fik tillige en ny tilbygning. Børnetallet faldt desværre igen, og Mariehønen måtte kæmpe for sin overlevelse og eksistensberettigelse mere end en gang, og jeg er sikker på, at den opbakning ikke bare fra forældrene men fra hele lokalområdet, sikrede både Mariehønen og skolens eksistens helt frem til lukningen i 2011.

Det som har været så specielt ved lige netop Mariehønen, Spiloppen og Øsløs skole, har ikke kun været beliggenheden – at institutionerne har været så tæt på hinanden - nej det har været selve indstillingen til hvad denne beliggenhed og dette samarbejde kunne føre med sig.

Jeg håber, at Vejrlernes Naturfriskole og børnehaven Viben formår at fastholde fællesskabet og den inkluderende tilgang til samarbejdet med børn, forældre og det omliggende lokalsamfund – og rygter siger, at det gør de J

Grethe Holm

Leder af Mariehønen fra 1994 til 2011

Torben Poulsen

Det Bedste:

Til spørgsmålet om hvad det bedste var, ved at være pedel på Øsløs skole, er Torben Poulsen ikke i tvivl. Han var pedel i ca. 10 år på Øsløs skole og synes, at alsidigheden i hans arbejde, var det allerbedste – det at der er meget forskelligt arbejde at gøre, at have kontakt med både elever og lærere, være fleksibel og også hjælpe en elev, der er faldet og har slået sig. Samt holde linen når en multikunstner optræder på slap line.....og så var der lige den ene morgen, for længe siden, hvor Spiloppen var tom kl. 6.00, da det første barn mødte ind, og Torben måtte være den der åbnede og tog imod.

Mariehønen:

Altid sjovt at komme i børnehaven, hvor børnene er helt sikre på, at pedellen kan alt, og tror, at han også er den, der laver alt, da det jo er ham de kan se arbejde med værktøj. Legeslottet byggede Torben i forbindelse med kulturmat i Øsløs, hvor temaet omhandlede H.C. Andersens eventyr. Ligeledes har han bygget legehøjen og begge dele bruges i dag flittigt af dagplejebørnene. Sportspladsen har mange samarbejdet om at etablere og "vejnettet" har mange børn hjulpet med at køre sand til. I det hele taget har børnene altid været ivrige efter at tage del i pedellens arbejde.

Skolefesterne:

Til arbejdet som pedel, hører ikke blot alle de mange daglige gøremål, men også deltagelse i skolefesterne. Her har det været en oplevelse at være med i helheden, lige fra start til slut – fra opførelsen af kulisserne og de utallige klargøringsting til forestillingen til at glæde sig over at se det færdige resultat. Derefter deltagelse i oprydningen og ikke mindst glæden over en veloverstået skolefest.

Marianne Margon Vinther

Forandringstid

I skoleårene 06/07-07/08 var tidligere viceskoleleder Ulrik Iversen konstitueret skoleleder på Vesløs/ Øsløs skole. En tid hvor skolestrukturen i Thisted Kommune var præget af debat. Der blev således i Thisted Kommune holdt workshops omkring skolernes fysiske rammer, ledelse-krav til god skoleledelse, landsbyernes bæredygtighed, styrkelse af elevernes faglighed samt om struktur.

Ulrik Iversens ledelse i disse to år betød en glidende overgang fra den mere velkendte gammeldags ledelsesstil til en mere moderne skoleledelsesstil, hvilket bl.a. indebar en øget kontakt mellem skoleleder og forældre/eleverne, således at Ulrik Iversen deltog i forældremøder og selv varetog mange vikartimer.

I skoleårene 08/09-09/10 var Jack Soleng skoleleder på Vesløs/Øsløs skole. Her blev der afholdt fremtidsværksted for personale og bestyrelse, samt etableret arbejdsgrupper indenfor fysiske rammer, undervisningens organisering, samt værdier. Nogle ting blev ført ud i livet, nogle ting blev stoppet i forbindelse med skolestrukturdebatten og nogle ting er ført videre andre steder.

I disse år blev samarbejdet mellem Vesløs/Øsløs, Tømmerby og Østerild forsat udviklet. Ligeledes blev Vesløs/Øsløs Landsbyordning officielt etableret, efter et mangeårigt nært samarbejde mellem Mariehønen og Vesløs/Øsløs skole.

I forbindelse med Vesløs skoles jubilæumsfest, blev der sponsoreret en del penge, som var medvirkende til, at det i 2010 var muligt at etablere en multibane ved Vesløs skole, som Jack Soleng indviede ved at være målmand for eleverne.

Sidst i 2010 besluttede Thisted byråd at lukke Vesløs/Øsløs Landsbyordning. I løbet af sommeren 2011, blev Mariehønen og Øsløs skole, således omdannet til Vejlernes Naturfriskole, herunder startede også Naturbørnehaven Viben og netop nu starter den tredje private dagplejemor på stedet.

Marianne Margon Vinther

Skoler i Øsløs

I 1962 byggede sognerådet for Øsløs Vesløs Arup Kommune Øsløs Skole, men i 2011 kunne Thisted Kommune ikke få råd til at have den længere, men der var en flok ildsjæle, der havde en plan klar til en friskole. De havde forudset, hvordan det kunne gå for et område uden en skole og en børnehave, så ville ingen flytte til Sydhavnæs. Da vi nåede til august var Vejlernes Naturfriskole klar, og nu er den startet på andet år med 100 børn. For mig er det en naturlig ting med en friskole, jeg har selv gået i dengang Øsløs Friskole, og det har jeg aldrig fortrudt. Jeg har været pedel på Øsløs Skole og kender den ud og ind, fra den blev taget i brug i 1962. Klasseværelserne blev opkaldt efter de tre skoler, der blev lukket. Det første klasseværelse blev kaldt Nordre, det næste blev kaldt Blå, det sidste Søndre, og det lille, der nu er lagt sammen med Søndre, var Friskolen.

Nu er der nogle Sortseere, der siger, at når de ildsjæle der startede friskolen, ikke har børn i den, så lukker den, det har vi jo set før, men nu er vi i en anden situation. Dengang var Øsløs Skole der jo også, men lukker friskolen i dag, så er der ingen skole og børnehave, så skal de til Frøstrup. De ildsjæle, der startede friskolen, vil blive afløst af andre ildsjæle, dem vil vi altid have på Sydhavnæs.

Ejlif Bruun

”Øsløs - ånden”

1994 blev jeg ansat ved Vesløs-Øsløs skole, samtidigt flyttede jeg sammen med familien til den gl. Søndre skole i Øsløs.

På dette tidspunkt var mit kendskab til Øsløs-afdelingen af skolen begrænset til en enkelt dags praktik i Mariehønen, hvor min svigermor var leder. Det var i 1989.

De første fire år arbejdede jeg udelukkende på Vesløs skole. Jeg mødte Spilop-folk og personalet fra Mariehønen på diverse møder, men da jeg fortrinsvis havde mine timer i overbygningen, havde jeg i det daglige ikke arbejdsmæssigt noget med Øsløs skole at gøre. Dog havde jeg, fra 1995 og frem til Mariehønen og skolen lukkede, fornøjelsen af at være forælder til børn i institutionen.

I 1998 blev jeg matematiklærer i en 1. klasse, hvor Vibeke Stagstrup var klasselærer. Det var starten på mine foreløbigt 14 år som lærer og senere leder samme sted.

Når man på den tid besøgte Øsløs skole, så man bag skolen en legeplads, hvor det mest iøjnefaldende var en kæmpe sandkasse med bro og robåd (indviet af Jytte Abildstrøm sidst i 70'erne), i skolegården den store maste-skulptur, der var indviet i forbindelse med skolen 25 års jubilæum i 1983 og ellers en stor boldbane, hvor der i hjørnet var byggelegeplads. En besøgende skolepsykolog (fra et andet sogn) beskrev selve skolen som et levende skolemuseum. Dette dækkede over, at man i Øsløs altid havde passet godt på sine ting, hvorfor det stort set var samme inventar i slutningen af 90'erne som da skolen blev indviet i 1963. Men der var også noget andet i Øsløs. Noget man kunne kalde ”Øsløs-ånden”. Gennem mange år var der etableret et meget tæt samarbejde mellem skole og børnehave, forældrene var meget engagerede, og der var i det hele taget en stemning præget af fællesskab om børnenes trivsel og læring.

For en ny lærer virkede skolen lidt som en banegård. Bente Lund, der var børnehaveklasselærer, pedellen, Tage Yde og SFO - personalet, var de faste personer på stedet år efter år. Hvis man, på den tid spurgte en elev om, hvem der bestemte i Øsløs, ville de svare ”Tage”. Han var den der dagligt fortalte eleverne om, hvordan de burde opføre sig.

Alle andre lærere havde typisk et treårigt forløb i Øsløs, hvorefter de fulgte deres klasse til Vesløs. De fleste havde endda kun nogle af deres timer i Øsløs og resten af dagen i Vesløs. Ofte blev pauser brugt på Aalborgvej mellem de to afdelinger. Sammen med Vibeke blev jeg fortalt for, at lærerne enten underviste i Øsløs eller i Vesløs.

Vi mente, at det både fagligt og menneskeligt var mere optimalt kun at skulle forholde sig til én børnegruppe, ét lærerværelse.

Det lå skoleinspektør Henning Christensen meget på sinde, at vi alle, både i tanke og gerning, betragtede Vesløs - Øsløs skole som ÉN skole, hvorfor han nok var lidt betænkelig ved den udvikling.

Men med tiden blev det mere reglen end undtagelsen, at der var tre til fire lærere, der stort set havde hele deres arbejdstid i Øsløs. En udfordring for sammenhængskraften mellem de to afdelinger, men i mine øjne en stor fordel for den faglige udvikling i indskoling. En indskoling, der i de seneste 10 år har gennemgået en rivende udvikling, med de øgede faglige krav til både eleverne og ikke mindst til lærerne. Det var et godt sted at være lærer med gode kollegaer og samarbejdende forældre.

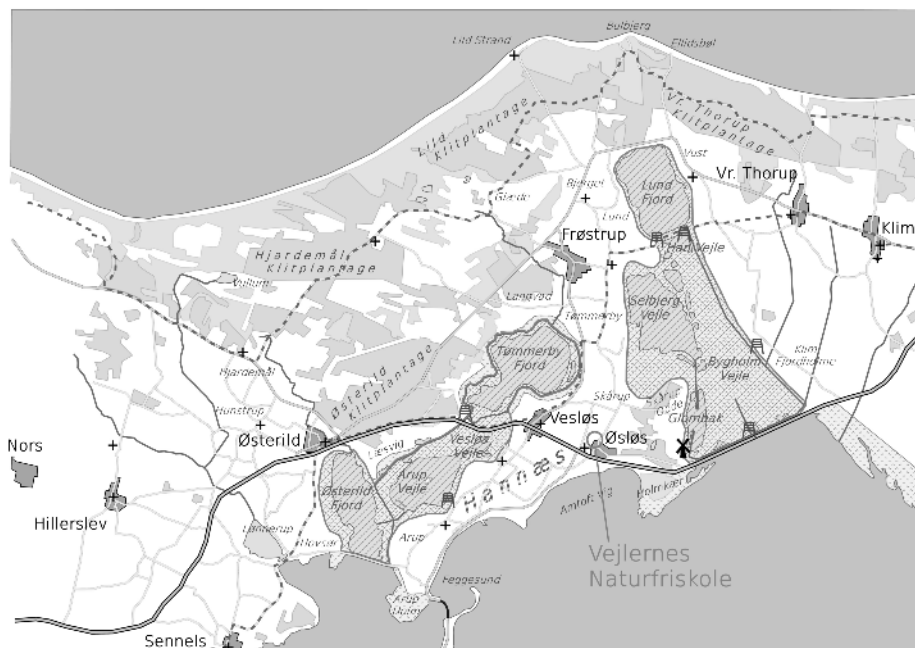
I 2000 blev Torben Poulsen ansat som pedel. Sammen med Spilop-Mette og stadsgartneren blev der lavet et legepladsudkast og gennem årene fik vi, med stor hjælp fra forældregruppen, omdannet legepladsen til det, den er i dag. Mange små rum skabt gennem beplantning, volden, hegnet der deler den gamle boldbane i tre områder med bålpladser, legeredskaber, sandkasse osv. Vi synes selv, at vi havde den smukkeste og mest funktionelle legeplads i hele kommunen. Vi fik bygget til børnehaven og skolen fik ny SFO og børnehaveklasse. SÅ.. med tilfredse forældre, elever og personale i en smuk og velfungerende ramme skulle alt være godt, MEN.. I 2006 blev der indkaldt til møde med børne- og kulturudvalget på Øsløs skole.

Vi kunne i dagspressen erfare, at Øsløs-afdelingen skulle ofres i endnu en sparerunde. De ca. 200 fremmødte forældre fik dog den aften overbevist udvalget om, at nedlæggelse af velfungerende institutioner IKKE var vejen frem.

Efterfølgende startede et endnu tættere samarbejde mellem Mariehønen, Spiloppen og skolen, om at øge samarbejdet og at blive bedre til at fortælle beslutningstagerne om det særlige ved Øsløs skole. Det resulterede bl.a. i, at vi i 2010 etablerede landsbyordning i den tro at vi samlet stod stærkere...

Når galt skal være, har det været heldigt, at det netop blev i Øsløs, at Vejlernes Naturfriskole blev etableret i august 2011. Traditionen med et tæt samarbejde mellem skole, SFO og børnehave, traditionen med de tætte bånd til forældrene og egnens tradition for, at vi ikke bare snakker om tingene – vi gør dem! Det har givet friskolen en forrygende start.

Niels Jørgen Andersen
Leder v. Vejlernes Naturfriskole

Niels Jørgen Andersen
Leder v. Vejlernes Naturfriskole

Vejlernes Naturfriskole vil gerne takke alle, der har bidraget med små og store fortællinger om deres tid og virke på Vesløs/Øsløs Skole samt Mariehønen.